

[Aksel Møller.]

Derfor henstiller jeg på forslagsstillernes vegne til det høje ting og til den højtærede finansminister, at han accepterer forslaget, at han indgår på, at de beregninger, vi her ønsker, vedlægges betænkningen. Det er ikke en diskussion om selve fradragsretten, vi søger ved denne lejlighed — den får vi såmænd nok lejlighed til at føre en anden gang —, det er grundlaget for denne diskussion, mit parti ønsker forberedt med dette forslag, og jeg håber, den højtærede finansminister vil være enig i det ønskelige i, at skattekommissionens betænkning, når den forelægges for offentligheden, i et bilag fra den højtærede minister rummer alle nødvendige oplysninger, for at man kan tage stilling til det store skisma i skatteudviklingen: skattefradragsrettens bevarelse eller ophævelse.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg må sige, at jeg har været forundret over det forslag til beslutning, som her er forelagt. Der foreligger ikke offentliggjort nogen betænkning. Der foreligger, såvidt jeg er orienteret, ikke i forbindelse med den sidste del af skattekommissionens betænkning nogen tale om, at den har været forelagt grupperne. Det ærede medlem hr. Aksel Møller stiller altså sit forslag til beslutning, før hverken han eller tinget eller nogen anden udenfor den snævre kommission, jeg selv indbefattet, har læst den betænkning, som skattekommissionen har til hensigt at afgive. Jeg synes, det er lige lovlig lynhurtigt, det er lige kvikt nok, det, her er tale om.

Når jeg har sagt det, vil jeg gerne føje til, at det er meddelt mig, at der i et af de sidste møder i skattekommissionen — og jeg håber, jeg kan tillade mig at røbe dette — var en debat om, hvorvidt man, forinden man afgav betænkningen, skulle lade foretage udarbejdelsen af et alternativt forslag, baseret på skattefradragsrettens bevarelse. Dette forslag var — og her er jeg sikkert indiskret — stillet af det tidligere ærede medlem hr. Rytter, men såvidt jeg har forstået oplysningerne, gik alle de øvrige tilstedeværende medlemmer af skattekommissionen imod det, inklusive det konservative medlem af landstinget hr. Jørgen Jørgensen, idet det ærede medlem af landstinget i stedet for i betænkningen indføjede som en særlig bemærkning for sit vedkommende, at der skulle bilægges et eventuelt lovforslag en opstilling over, hvorledes reformen ville have virket i 1947—48 med skattefradragsretten bibeholdt. Jeg har ikke et eneste øjeblik drømt om at sidde denne henstilling

overhørig. Jeg ser i øjeblikket i pressen landet over artikler som: „Vendsyssel Tidende“ skriver under overskriften „Diktaturmetoder“ — jeg tillader mig at citere —:

„Finansministeren har øjensynlig tænkt sig at afslutte skattekommissionens arbejde med et kup“.

„Horsens Folkeblad“ på tilsvarende måde: Finansministeren

„har her indladt sig på noget, som han ikke kan fastholde“.

„Svendborg Avis“ på tilsvarende vis. Jeg ser helt bort fra „Ekstrabladet“, der er gået ind i det rene hysteri på dette felt. Men jeg har ikke et øjeblik blandet mig i skattekommissionens arbejde, jeg har ikke et øjeblik givet skattekommissionen noget direktiv — ikke et øjeblik. Jeg vil gerne rejse det principielle spørgsmål, hvis man har lyst til at diskutere det: Er det egentlig en ministers opgave at påtrykke en siddende, sagkyndig kommission sit bestemte stempel eller forlange af den, at den skal arbejde efter hans bestemte direktiv, når den iøvrigt har et i sin tid fastlagt kommissorium at arbejde efter?

Jeg afviser, og jeg afviser indigneret, at pressen i sit forsøg på at skabe uvilje mod grundlaget for kommissionens arbejde — det er i og for sig politisk fuldstændig berettiget, om pressen vil gøre det — vil pådutte mig, at jeg vil lave det ene eller det andet kup overfor rigsdagen. Det er rent ud sagt noget vrøvl, så meget mere som rigsdagen står fuldstændig frit — på samme måde som jeg gør det — overfor det kommissionsforslag, der til sin tid vil foreligge, og som må danne baggrund og basis for det forslag, jeg har til hensigt at forelægge den høje rigsdag.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller — forstod jeg — vil forbyde mig at offentliggøre skattekommissionens betænkning, som, efter hvad der er meddelt mig, vil foreligge omkring 15. maj, forinden jeg har foretaget de ekstraordinære beregninger, som iøvrigt må foretages.

Jeg beder det ærede medlem hr. Aksel Møller om at give mig ret i, at det kan jeg ikke tillade mig. Jeg kan ikke tillade mig at holde en kommissionsbetænkning tilbage, som ikke indeholder nogen skala, og hvori der ikke er grundlag for sådanne beregninger, som et regeringsforslag må give mig basis for. Jeg skal foretage og lade foretage alle de beregninger på den basis, som tilhængere af skattefradragsretten måtte ønske, fordi jeg finder det rimeligt, at der tilvejebringes sådanne beregninger som et naturligt grundlag for debat og forhandling, men jeg kan ikke gå ind på, at jeg ikke må